

Toespraak Resi van der Ploeg bij de opening van de tentoonstelling van Astrid in Old School

Toen ik Astrid voor het eerst sprak een paar weken geleden, zei ze 'eigenlijk ben ik begonnen aan een nieuwe fase. Dit is pas het begin.' Astrid heeft jarenlang met allerlei materialen en technieken gewerkt en de laatste jaren gemerkt dat het maken van collages, dat heel lang de lading dekte, voor haar langzamerhand mainstream werd. Het paste niet meer zo bij haar. Kortgeleden heeft ze alle boeken die ze had met plaatjes waaruit ze in het verleden knipte en plukte, de deur uit gedaan en wat ze naar binnen heeft gehaald is papier. Dat lijkt misschien hetzelfde, maar het is echt heel wat anders. Want tegenwoordig maakt ze geen collages meer, maar schildert ze met papier.

Na een lange reis langs allerlei onderwerpen; het ging heel vaak over anderen, over vluchtelingen, over andere mensen, andere hoedanigheden. En ze zei 'eigenlijk wil ik van die prikkels van buiten, liever naar de energie die van binnen komt, uit mezelf. Ik wil ruimte creëren voor mezelf en ik wil het experiment aangaan en ik zoek ook plezier in het werk, ik wil de dingen maken die omhoogkomen.' Dat is wat ze me vertelde. Ze werkt soms ook gewoon met de koptelefoon op haar hoofd. Luistert naar een podcast, een luisterboek, heeft allemaal soorten papier gesorteerd, plakt op een heel intuïtieve manier zoals ze zelf zegt portretten en interieurs. Dat was ook weer heel grappig. Ze zei 'Ik ben van vluchtelingen borduren gegaan naar tenten naar interieurs maar die vond ik ook eigenlijk weer te leeg en nu zijn er toch weer mensen en die mensen beginnen ook steeds meer op mij te lijken' zei ze, dat vond ik ook heel mooi en ik kon het me voorstellen want dat klopt ook met wat ze zei over die reis van binnenuit.

Ze gaat dan ook met kleur in gelaagdheid werken, allemaal stukjes papier die plakt ze dan over elkaar. Ze gebruikt daarbij ook olieverf die ze transparant opbrengt, soms ook textiel. Ik vind het ongelooflijk om te zien dat iemand die zegt zo intuïtief te werken, dat er toch eigenlijk ook stiekem heel wat techniek in haar werk zit. En wat mij betreft verradt dat een heel groot talent en een heel grote kunde. Dat je met kleur om kunt gaan dat heb ik altijd wel geweten en gezien. Van het nieuwe werk valt me op ook dat alle portretten inderdaad ook op Astrid zijn gaan lijken. Dat er ook keurig schaduw onder de kin zit en een schaduw aan de zijkant van het gezicht. Dus hoewel ze intuïtief werkt zit er heel veel kundigheid in de manier waarop het diepte krijgt en wat ik juist zo knap vind. Want eigenlijk het werken met papier, het schilderen met papier ook best moeilijk in die zin dat het heel snel een knutselwerkje kan gaan lijken. Het is juist een heel bijzondere techniek.

Als je met olieverf werkt zullen mensen misschien denken Ja olieverf dat kan ik zelf niet doe ik zelf nooit. Met gekleurd papier werken kunnen we thuis allemaal, maar jij maakt er iets van wat niemand hier zo maar kan kopiëren en wat echt heel erg eigen is en wat ik heel bijzonder vind.

Allemaal nieuwe dingen, nieuwe fases. Ik weet dat Astrid ruimte in haar eigen werk heeft gezocht, ruimte voor zichzelf, en ze gaat ook binnenkort naar het buitenland. Als artist in residence vertrekt ze in 2020 voor een half jaar naar het buitenland; naar Servië en Bulgarije. Maar eerst is ze nog actief met een project tijdens het Textielfestival.

Resi van der Ploeg, 3 november '19